

הצגת תיאטרון האחרונה בתל אביב

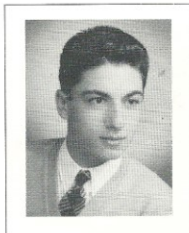
מאת : אברהם שמי-שהם

בקיץ 1957 התקיימה הצגת תיאטרון קומדית בשם "בגידה נגד המלך" בכיכובם של מספר נערים יהודים בחוש (חצר) בית אלי-שומר. הוגה הרעיון וכותב ההצגה היה אברהם שמי שכתב, ביים, הכין את התלבושות, התפאורה וגם שיחק בתפקיד הראשי. מאות אנשים נכחו באותו ערב וצפו בהצגה הקומדית שהיתה ההצגה הראשונה והאחרונה של נוער יהודי בחלב.

פותח את מיוז אינני יודע מנין הידע הטבעי לכתוב סינאריו בצורה מקצועית. הקומדיה מספרת על חצר המלך ונתיניו, על בגידה במלך ע"י ראש כנופיה, ובעזרת אחד מהשרים של המלך, וכמובן ליצן החצר שבסופו של דבר מציל את חיי המלך. כשהסינאריו בידי, הצחלתי לענין מספר נערים מחבריי כולם התלהבו מהרעיון. בד

אברהם שמי בצילום משנת 1957 ובצילום מתוך ההצגה

מסחר ילדותי נמשכת לתקשורת עם אנשים, אמנות, משחק, שירה ומוסיקה. החיים המונוטונים שחיו נערים בני גילי לא סיפקו אותי ותמיד חשבתי איך להעשיר את החיים ברעיונות נוספים. בתור ילד כבר עסקתי בציור, והחדר היחיד שגרנו בו כמשפחה מבורכת ילדים היה מלא ניירות וריחות של צבע. ניסיתי גם לשיר,

הגעתי לראשות השידור הסורית לתכנית "כשרונות צעירים" ושדתי שיר ברדיו. לעיר חלב הגיע תיאטרון קטן שהופיע בבית קולנוע בהצגות קומדיה קצרות לפני הצגת הסרט. זה השפיע עלי והפעיל את דמיוני. החלטתי שאני רוצה לעשות הצגת תיאטרון! ראשית ישבתי שבועות וכתבתי מחזה קומדי שחלק ממנו היה בהשפעת ההצגות שראיתי, אבל פיתחתי את תוכן המחזה להצגה שארכה כשעתיים. כתבתי סינאריו מסודר בהערות לכל תמונה, כגון: מה עושה השחקן? מתי הוא נכנס לתמונה? מה הוא לובש? ומתי הוא

בבד התחלת לחפש חלוקים וקפטנים ארוכים ובגדים ישנים ולשפץ אותם. חברי רודי חנונו עזר לצייר את סמל הממלכה. הוא עבד אצל צייר שלטים והיה נער מוכשר בציור. התחלנו בחזרות, בכל פעם לקחתי קבוצה אחרת שמשתתפת בקטע מסויים והתחלתי לאמן אותם לתפקידם, כמובן אחרי שהתאמתם כל אחד לתפקיד שמתאים לו. ערכנו את החזרות בתוך ביתי, לאחר שדאגתי להוציא את כל המשפחה לחצר כדי שלא יפריעו לנו. פעמים רבות ראיתי את אבי יושב על מדרגות החדר בחצר

